

СМОЛЯР
Володимир Іванович
(1938-2015 рр.)

24 лютого перестало битися серце професора Володимира Івановича Смоляра. Це сталося раптово та несподівано, адже він завжди був у русі, сповнений сил, творчих планів. Володимир Іванович народився 15 серпня 1938 року. У його послужному списку багатогранна робота на керівних посадах, викладацька робота. Він створив багаторозгалужену школу своїх учнів – нутриціологів. Увесь свій творчий шлях він присвятив проблемам гігієни харчування.

Після закінчення аспірантури з 1963 по 1972 р. він працював старшим науковим співробітником, з 1972 по 1984 р. – керівником лабораторії, а з 1984 р. по 1994 р. – директором Інституту гігієни харчування в м. Києві. З 1994 по 2007 р. – професор Національного університету харчових технологій. З 2009 року – провідний науковий співробітник в ЕКОГІН-ТОКСі.

Протягом багатьох років Володимир Іванович був головним редактором журналу «Проблеми харчування», членом редколегії журналу «Сучасні проблеми токсикології, харчової та хімічної безпеки», членом Вченої ради

НЦ превентивної токсикології, харчової та хімічної безпеки імені академіка Л.І. Медведя Міністерства охорони здоров'я України.

Це була неординарна, творча людина, znana не лише в Україні, а й далеко за її межами – вчений, професор, академік Академії інженерних наук, фахівець з нутриціології, автор книг «Рациональне харчування», «Фізіологія та гігієна харчування», «Історія харчування», «Сансара». В його доробку понад 300 наукових праць та 20 монографій, підручників та посібників з різних розділів фізіології, гігієни та біохімії харчування.

Не можна обійти мовчанкою і його справжню інтелігентність, високий інтелектуальний потенціал, захоплення історією, мистецтвом, краєзнавством. Про це він писав у своїх захоплюючих публіцистичних книгах.

Для багатьох киян стали відкриттям розділи «Латинський квартал», «Паньківщина» з його книги «Магія творчості». В них розповідається про творчі особистості, які мешкали в Латинському кварталі, на Паньківщині, в районі, що межує з Київським університетом ім. Тараса Шевченка та Університетом харчових технологій. Це справжня екскурсія історичним і культурним Києвом.

Розповіді і роздуми про світ людських захоплень, загадки творчого пошуку, про утаємничений зв'язок віків і тисячоліть Володимир Іванович розкрив цікаво і яскраво.

Сьогодні, коли його вже немає з нами, з особливим сумом відчувається біль втрати. Адже він ще не все розповів, що знав, що пережив, бо задумів і планів у нього було ще багато.

Велике йому спасибі, шана і любов за наукову спадщину, якою користуються його колеги, учні і майбутні фахівці, за його творче ставлення до минулого, сьогодення і прийдешнього.

Вічна пам'ять про чесну, працюовиту, творчу людину – В.І. Смоляра.

Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким, колегам і друзям покійного.

Колектив Наукового центру превентивної токсикології, харчової та хімічної безпеки імені академіка Л.І. Медведя.

Редакції журналів “Сучасні проблеми токсикології, харчової та хімічної безпеки”, “Проблеми харчування”